

Klager

Psykolog

Oslo, 29.10.2019
FER-sak: 57/19K

FAGETISK KLAGESAK – KONKLUSJON UTEN KONTRADIKSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 17.09.19 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 28.10.19.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Klagen har utgangspunkt i en foreldretvistsak der psykologen var oppnevnt som sakkyndig etter barnelovens §61, nr. 1.

Klager er mor til en av partene i saken, og var tilstede under samtaler og observasjoner som ble gjennomført i en av partenes hjem.

Klagen oppsummeres i følgende punkter.

1. Det klages på psykologens fremtreden under samtaler/besøk hjemme hos en av partene, der klager var til stede. Spesielt bemerker klager at hun ikke opplevde at psykologen var tydelig nok på hvilke rammer som gjaldt for samtalene siden dette var en ukjent situasjon for henne og de andre tilstede, videre at hun opplevde psykologen som avvisende ved avslutning av samtalene, konkretisert ved at han ikke tok klager i hånden når den ble tilbudt.
2. Videre klages det på psykologens omtale av og antakelser om klager i notatet som ble lagt frem for retten. Spesielt bemerker klager at psykologen beskriver hennes atferd og uttalelser og at han «antar at hun heller ikke overfor mor og barnet legger skjul på hva hun mener».
3. I klagen fremholdes også punkter som omhandler psykologens faglige vurderinger slik det fremkommer av notatet, herunder også spørsmål ved om psykologens metoder har vært tilstrekkelige og om flere alternative årsaksforklaringer burde vært prøvd ut.

Vedlagt klagen er psykologens notat til retten.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON:

FER har vurdert saken ut fra EPNP prinsippene, spesielt hovedpunktene respekt og kompetanse, underpunkt metodebegrensninger.

FER vurderer at saken er godt opplyst gjennom klagen og psykologens notat. Klagen og notatet vurderes som til dels sammenfallende, blant annet ved at begge beskriver tilsvarende situasjoner og problemstillinger, slik som avslutning av hjemmebesøk og spørsmålet om hvordan barnet skulle orienteres. Videre bekrefter begge at det var uenighet i situasjoner som oppsto og som omfattes av klagen.

Klager bemerker at hun ikke var forberedt på situasjonen da psykologen kom på hjemmebesøk (punkt 1 i FERs oppsummering), mens det samtidig vises til i psykologens notat til at klager har vært tilstede ved tidligere hjemmebesøk. FER legger i sin vurdering til grunn at det ved første hjemmebesøk bør ha blitt gitt generell informasjon som psykologen kunne anta at voksne som var tilstede ved begge anledninger kunne forholde seg til. Videre fremkommer det av både klager og psykologens notat at det i rettsmøtet tidligere på dagen da besøket ble avtalt, oppsto uenighet om når og hvordan barnet skulle informeres. FERs vurdering er at det ved hjemmebesøket burde være psykologens første prioritet å informere barnet som også samtalen skal gjennomføres med og dernest forelderen som er tilstede, fremfor andre familiemedlemmer som er på besøk i hjemmet. En slik prioritering fremgår av psykologens notat.

Av sakkyndiges notat fremkommer det at situasjonen knyttet til avslutningen av samtaler ble opplevd av både klager og psykologen som vanskelig. Det er slik sett enighet mellom klager og psykolog ved at begge oppfatter den aktuelle situasjonen som krevende, men det fremgår av saken at fortolkning av situasjonen er ulik. FERs vurdering av saken slik den er belyst, er at psykologens håndtering av situasjonen ikke er gjort på en slik måte at det foreligger brudd på EPNP.

Det er utenfor FERs mandat å ta stilling til psykologens faglige vurderinger. Vedrørende klagers spørsmål ved om psykologens metoder har vært tilstrekkelige og om flere alternative årsaksforklaringer burde vært prøvd ut, påpekes det at notatet psykologen utarbeidet for retten, ikke kan regnes som en erklæring etter sakkyndig utredning. For slike notat som utarbeides i et forberedende stadium i en meklingsprosess e.l., stilles det ikke samme krav som til for eksempel en sakkyndig erklæring hva gjelder forberedelse, balansert fremstilling og til grundighet i skriftlig saksfremstilling (jfr. Barneloven §61 nr. 3).

Vedrørende punkt to i FERs oppsummering av klagen, oppfatter FER at psykologen i sitt notat er tydelig på at uttalelsen er basert på inntrykk og at dette inntrykket medfører en antakelse som ikke kan underbygges ut over det som er beskrevet av observasjoner ved hjemmebesøkene det vises til i notatet. FER har forståelse for at saker om samvær og foreldreomsorg er belastende for partene, og at i slike saker vil vurderinger/uttalelser kunne

oppleves som krenkende, dette uten at det nødvendigvis foreligger brudd på EPNP. FER bemerker at psykologen med fordel kunne valgt å formulere seg noe mindre skarpt, men vurderer ikke at det foreligger brudd på EPNP.

På bakgrunn av tilsendt dokumentasjon fra klager har FER gjort følgende vedtak:

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Vedtaket fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Svanhild Mellingen, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Tor Levin Hofgaard